

1. De hemel is boven!

Waar is de hemel? Als je die vraag aan een groep kinderen zou stellen, dan denk ik dat ze bijna allemaal hetzelfde zouden zeggen: 'Boven!' En dat is toch eigenlijk een heel logisch en ook een heel bijbels antwoord? De hemel, dat is boven! We hebben net dat lied gehoord: 'Ik heb gehoord van een stad boven wolken, boven aardse benevelde landen...' Bij de hemel kijk je altijd vanzelf omhoog. En we hebben ook gelezen over de hemelvaart van de Here Jezus. Wat gebeurt er op het moment dat Hij van de aarde terugkeert naar Zijn Vader, naar de hemel? Dan stijgt Hij op. Hij vaart op, Hij wordt als het ware omhoog getild en opgenomen in de hemel. Op een bepaald moment is er een wolk, waardoor Hij aan het zicht onttrokken wordt. Maar als Zijn leerlingen dan naar de hemel blijven staren, zijn er opeens die engelen.

'Galileeërs,' zeggen ze, 'wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan.'

En ook dat is een bijbelse gedachte. Als Jezus terugkomt, waar zal Hij dan vandaan komen? De Bijbel is heel duidelijk: we zullen Hem zien, 'komend met de wolken van de hemel' (Openbaring 1: 7). Dus je kunt de vraag stellen: 'Waar hebben we het eigenlijk over vanmiddag? Het is toch duidelijk? De hemel is boven!'

2. Wat moeten wij daar in onze tijd van denken?

Maar ja, daar beginnen de vragen eigenlijk pas. In de tijd van de Bijbel ging iedereen ervan uit, dat de aarde plat was. En boven de aarde had je hemelen, in verschillende lagen. En onder de aarde had je het water. En de onderwereld. De wereld van de duivel. De Bijbel sluit zich aan bij het wereldbeeld dat de mensen in die tijd hadden. Maar wat moeten wij er dan van denken, nu, in deze tijd van ruimtevaart en satellieten, nu we weten dat de aarde rond is, en dat het heelal oneindige afmetingen heeft? Wat gebeurde er bij de hemelvaart? Maakte de Here Jezus als het ware een ruimtereis, net als de astronauten nu? Is de hemel ergens in het heelal, misschien op een verre planeet? Als dat zo is, hoe is er dan contact tussen hemel en aarde? God is toch ook heel dichtbij? En de engelen zijn toch ook om ons heen?

3. Een vierde dimensie?

Laten we maar heel eerlijk zijn: we weten niet zoveel. We moeten heel voorzichtig zijn. We zijn maar kleine mensjes met een heel beperkt verstand. Maar ik ben zelf erg geholpen door de gedachte aan een vierde dimensie. Die gedachte wil ik u graag doorgeven. Het is niet een gedachte die in de Bijbel staat, dus als u er niets in ziet, vergeet dan die vierde dimensie maar meteen. Maar het is wel een gedachte, die een bepaalde denkrichting wijst, en die ook goed aansluit bij de bijbelse gegevens. Wij kennen in onze beleving maar drie dimensies: lengte, breedte en diepte. Lengte en breedte, daardoor ontstaat

een plat vlak, en dat vlak krijgt diepte door die derde dimensie. Daarom heb je ook van die 3D-brillettjes, daardoor zie je alles zoals het echt is, met diepte. 3D, 3 dimensies. Soms wordt de tijd wel genoemd als een vierde dimensie, maar tijd is toch weer van een andere orde, tijd is geen ruimte. Dus we gaan even uit van drie dimensies. Stelt u zich nu eens een land voor, waar maar twee dimensies zijn. We noemen dat land Platland. De bewoners van Platland kunnen elkaar tegenkomen, maar ze kunnen

niet over elkaar heen of onder elkaar door. Ze kunnen alleen langs elkaar heen. Nu kom ik, als mens uit de driedimensionale wereld, bij Platland. En wat doe ik? Ik zet mijn vinger op Platland. Dat is even schrikken voor de Platlanders. Hé, wat is dat nou? Daarnet was er nog niets! Want de Platlanders kunnen niet uit hun land omhoog kijken. Ze zien alleen dat er opeens een vreemd ding in hun land

staat. Een obstakel, waar ze omheen moeten lopen. En als ik mijn vinger weer weghaal, wat gebeurt er dan? De Platlanders zijn wéér verbaasd! 'Hé, net was er iets, en nu is het weg!' Omdat ik driedimensionaal ben, kan ik wel de Platlanders zien, maar als ik mijn vinger teruggetrokken heb, kunnen ze mij niet zien. Ik ben er, en opeens ben ik weer weg. Ik kan wel hún wereld binnenkomen, maar zij kunnen mijn wereld niet binnenkomen. Dat is dus het verschil tussen twee dimensies en drie dimensies.

Stél nu eens, dat er geen drie ruimtelijke dimensies zijn, maar vier! Dat er een vierde dimensie is, waar wij geen voorstelling van hebben, net zoals die Platlanders geen voorstelling hebben van een derde dimensie. Als er inderdaad zo'n vierde dimensie is, dan kunnen we ons een klein beetje voorstellen waarom bijvoorbeeld een engel opeens kan verschijnen, en ook opeens weer kan verdwijnen. Die engel komt even in onze drie-dimensionale wereld, en even later verdwijnt hij weer in de vier-dimensionale wereld. Datzelfde geldt voor de Here Jezus na Zijn opstanding. Hij kon zomaar binnenkomen bij Zijn discipelen, terwijl de deuren op slot waren. En even later kon Hij ook zomaar weer verdwijnen.

Een vierde dimensie. Misschien helpt die gedachte als we de vraag stellen: 'Waar is de hemel?' Je kunt naar de hemel zoeken, ergens in het heelal, maar zul je daar ooit de hemel vinden?

Na de eerste ruimtereis van een mens, in 1961, zei de Sovjetleider Nikita Chroesjtsjov: 'Joeri Gagarin, onze astronaut, heeft als eerste mens in de ruimte gevlogen, en hij heeft nergens God gezien.'

Dat was natuurlijk een spottende opmerking, maar zullen we ooit God tegenkomen in het heelal? Ik denk het niet. Hoe indrukwekkend onze ruimteschepen ook zullen zijn, ze zullen nooit in de hemel kunnen landen. De gedachte aan een vierde dimensie kan ons helpen om ons iets voor te stellen bij een hemelse werkelijkheid. Daar kunnen wij als mensen gewoon niet bij.

Daarom is het zo'n zegen, zo'n uitkomst, dat de Here God Zelf ons de taal aangereikt heeft van de hemel die boven is. Dat is een prachtige en veelzeggende manier van zeggen, want de hemel boven ons, het uitspansel, dat verbinden we in ons gevoel terecht met licht, met wijsheid, ruimte, majesteit. Als de Here Jezus omhoog gaat bij de hemelvaart, dan is dat waarschijnlijk niet het begin van een ruimtereis, maar het is een beweging waarmee God duidelijk laat zien: 'Nu komt Mijn Zoon weer thuis, bij Mij, in de hemel. Na alles wat Hij op aarde heeft gedaan, mag Hij nu weer terugkeren naar Zijn woning in de hemel. Hij krijgt de ereplaats aan Mijn rechterhand.' In de Bijbel lezen we over Stefanus, die wordt gestenig omdat hij gelooft in Jezus. En als dat gebeurt, als de stenen tegen zijn lichaam aanbeuken, dan, opeens, ziet hij de hemelen geopend. Hij ziet Jezus, die staat aan de rechterhand van Zijn Vader, Jezus die hem staat op te wachten. Waar je die hemel ook moet zoeken, hoe het ook is, waar het om gaat is dat Stefanus hier in de hemel mag kijken, omdat God hem wil bemoedigen!

4. Waar is de hemel? Daar waar God is! En waar Jezus regeert!

Die vraag, 'Waar is de hemel?', die krijgt daardoor opeens een héél andere lading. Je kunt allerlei antwoorden geven: 'De hemel is ergens in de ruimte,' of 'De hemel omvat vier dimensies', maar of die antwoorden juist zijn, dat weten we niet. De Bijbel zegt: 'Je moet een heel ander antwoord op die vraag geven! Waar is de hemel? Daar, waar God is! Dáár is de hemel!' En aan de rechterhand van God zit Jezus Christus. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Er was een Amerikaanse schrijver van liederen, John Willard Peterson, die een lied had geschreven over de hemel. Het lied heette 'Over the Sunset Mountains', 'Over de bergen van de zonsondergang.' maar wat zei zijn uitgever, zijn muziekuutgever? 'John, in dat lied gaat het steeds over Jezus. Kun je nu de naam Jezus niet vervangen door wat meer algemene namen? Dan zullen véél meer mensen het lied mooi vinden.' Toen die uitgever dat zei, toen maakte John Peterson meteen rechtsomkeert. Een hemel zonder Jezus? Dat is ondenkbaar! Terwijl Peterson het gebouw uitliep, werd in zijn hoofd al weer een nieuw lied geboren: 'I have no song tot sing, but that of Christ, my King.' 'Ik kan geen ander lied zingen, dan het lied over Christus, mijn Koning.'

Waar is de hemel? Waar God woont! En waar Jezus regeert, aan Zijn rechterhand. En daar, in die hemel, waar ook de engelen zijn, daar wil God u en jou en mij ook ontvangen, als we hebben leren knielen voor Jezus, de Koning.

'And when they crown Him King of Kings,
Then Lord let me be in that number.'

'En als zij Hem kronen tot Koning der Koningen,
dan, Heer, laat mij één van hen zijn!'

5. Ooit zal de scheiding tussen aarde en hemel weg zijn!

En weet u wat nu zo mooi is? Die scheiding die er nu is, de scheiding tussen aarde en hemel, de scheiding tussen onze driedimensionale wereld en (misschien wel de vierdimensionale) wereld van de hemel, die scheiding zal eens worden opgeheven. Want wat staat er in Openbaring

21? 'Toen zag ik de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel neerdalen, bij God vandaan. Ze was als een bruid die zich mooi heeft gemaakt voor haar man en hem opwacht. Ik hoorde een luide stem vanaf de troon, die uitriep: "Gods woonplaats is onder de mensen, hij zal bij hen wonen. Zij zullen zijn volken zijn en God zelf zal als hun God bij hen zijn."

Is het niet wonderlijk, en een fantastisch vooruitzicht? 'Er ruist langs de wolken een lieflijke naam, die hemel en aarde verenigt te zaam!' En die naam, dat is de naam van Jezus! Hij overwint de scheiding tussen hemel en aarde! Hij heeft daarvoor Zijn leven gegeven, toen Hij stierf aan het kruis op Golgotha. Want wat maakt scheiding tussen hemel en aarde? Wat scheiding maakt, dat is onze zonde! Onze schuld, als mensen. Dat staat tussen God en ons in! En precies daarvoor is Jezus gekomen, om die schuld wég te nemen. Om daarvoor de straf op Zijn schouders te nemen. Hij heeft ons vrijgekocht met Zijn bloed. Gelooft u in Hem? Geloof jij in Hem? Heb je je leven al aan Hem gegeven? Doe het! Stel het niet uit! Doe het vandaag nog! Dan ligt de hemel open, ook voor jou!

6. Dat vooruitzicht maakt ons hele leven anders!

Tenslotte nog dit. Er was een jongetje, dat zat in de trein. Het was een hele lange treinreis, tussen twee Amerikaanse steden. Zijn moeder had hem op de trein gezet, en daar zat hij, in z'n eentje. Het was warm in de trein, en het was stoffig, en buiten was niks te zien. Maar hij zat maar heel rustig uit het raam te kijken. En toen was er een aardig mevrouw, naast hem, die zei: 'Vind je het niet vervelend, zo'n lange, saaie reis, nu het zo warm is en stoffig?' Het jongetje keek haar aan, hij lachte en zei: 'Ja, ik vind het wel saai. Maar ik vind het niet erg hoor, mevrouw, want al we aankomen, dan staat mijn vader me op te wachten!' Dat is nu de spijker op z'n kop! Ook voor ons leven nu! Als we weten waar we heen reizen, dan maakt dat de héle reis anders! Elke dag van je leven wordt dan dáárhoor gestempeld! 'Ik ben op weg naar een land van louter licht, waar altijd blijdschap is, en waar ik God mag ontmoeten!' Als je zó leeft, dan word je leven anders. Dan loop je niet te klagen en te mopperen, dan ben je niet bitter en haatdragend. Nee, dan krijgt elke dag een gouden randje. Want het wordt altijd béter!
Amen.